Stadskerk Nijmegen (OCP), 11 juli 2021
Voorganger: Johan Velema, Nederlands Gereformeerd, missionair werker in Senegal via CAMA Zending

Deze viering is te zien/beluisteren op:
https://www.stadskerknijmegen.nl/vieringen-terugkijken/

[eerste lezing: Jesaja 52,1-6] (Nieuwe Bijbelvertaling)

52. 1 Ontwaak, ontwaak, Sion,
en bekleed je met je kracht!
Bekleed je met je pronkgewaad,
Jeruzalem, heilige stad.
Nooit meer zul je worden betreden
door wie onbesneden is, of onrein.
2 Klop het stof van je af en sta op,
Jeruzalem, neem plaats op de troon.
De ketenen om je hals zijn losgemaakt,
gevangen vrouwe Sion.
3 Want dit zegt de HEER:
Voor niets zijn jullie verkocht,
zonder geld koop ik jullie weer vrij.
4Dit zegt God, de HEER:
Ooit trok mijn volk naar Egypte
om daar als vreemdeling te leven,
maar in Assyrië werd het zonder meer uitgebuit.
5 Wat win ik daar nu bij? – spreekt de HEER.
Voor niets is mijn volk weggenomen,
hun leiders weeklagen – spreekt de HEER –,
dag in dag uit wordt mijn naam bezoedeld.
6 Daarom, op die dag,
zal mijn volk mijn naam kennen,
beseffen dat ik het ben die zegt:
'Hier ben ik.'

[Evangelie: Marcus 6,6b-13]

6b Hij [*Jezus*] trok rond langs de dorpen in de omtrek [*van Nazareth*] en onderwees de mensen.
7 Hij riep de twaalf bij zich en zond hen twee aan twee uit, en gaf hun macht over de onreine geesten.

8 Hij droeg hun op niets mee te nemen voor onderweg, geen brood, geen reistas en geen geld, alleen een stok. 9 Sandalen mochten ze wel dragen. ‘Maar, ‘zei hij, ‘trek geen extra kleren aan.’
10 En ook zei hij: ‘Als jullie ergens onderdak krijgen, moet je daar blijven tot je verder reist.
11 Maar als jullie ergens niet welkom zijn en de mensen niet naar jullie willen luisteren, moet je daar weggaan en het stof van je voeten schudden ten teken dat je niets meer met hen te maken wilt hebben.’
12 Ze gingen op weg en maakten het goede nieuws bekend om de mensen tot inkeer te brengen,
13 en ze dreven veel demonen uit en zalfden veel zieken met olie en genazen hen.

[overweging:]

Jezus zond zijn leerlingen uit. En ze vroegen hem: Maar hoe dan? En Hij zei: doe maar gewoon wat je mij hebt zien doen. Zeg maar wat je mij hebt horen zeggen. En die macht die je van mij gezien hebt, die geef ik nu aan jullie. De macht om mensen te bevrijden uit de greep van het kwaad. Dit hele gebied rondom Nazareth, we gaan er licht laten schijnen.

Jezus had deze twaalf speciaal uitgekozen. In hoofdstuk 1 vertelt Marcus hoe Hij Simon en Andreas riep: Kom, volg mij! Ik zal jullie vissers van mensen maken. En Hij riep Jacobus en Johannes net zo.
In hoofdstuk 3 lezen we hoe Jezus naast hen nog acht anderen uitkoos en tot zich riep. Dus die eerste vier, die liepen al vijf hoofdstukken mee, en de rest liep al drie hoofstukken mee. Hoe divers ze ook waren, Jezus had ze tot een team samengesmeed. Ze hadden geluisterd, vragen gesteld, ze hadden Jezus van dichtbij aan het werk gezien. En nu mochten ze hun eerste stage gaan doen. Zelf op pad!

Evengoed verbazend dat Jezus deze leerlingen, die in het Marcus evangelie vooral uitblonken door hun onbegrip, die ruzie maakten over de onderlinge pikorde, die wel veel ontzag hadden voor Jezus, maar zijn eigenlijke missie maar heel langzamerhand begonnen te begrijpen – dat die in dit vroege stadium erop uit gestuurd worden om te prediken, te genezen, en mensen te bevrijden van onreine geesten. Waren ze daar al klaar voor? Jezus denkt van wel. Hij wil dat ze zelf dit werk gaan ervaren. Leren door te doen. Gewoon beginnen. Tegelijk is dat het beste bewijs dat de kracht die in hen werkte van God kwam en niet van hen (2 Cor 4:7)… van *Jezus* kwam en niet van hen. Want zo staat het er: ‘..Hij (Jezus) gaf hun macht…’ (6:7)

Ze gingen erop uit om het goede nieuws bekend te maken. Er gebeurt iets nieuws! Ze zeiden: God komt ons nabij door deze man, Jezus. Hij roept ons op om ons tot God te wenden. Om ons af te wenden van alles wat te maken heeft met de duisternis. Alle onwaarheid, onrecht, diefstal, misbruik, onderdrukking, verslaving, uitbuiting… Om ons leven op hem te oriënteren, om anders te gaan denken, anders te gaan handelen, een andere leefstijl te ontwikkelen. En om te laten zien dat het geen loze praatjes zijn – daarom

verdrijven we de boze machten die jullie in hun greep houden en jullie ervan weerhouden om je leven te veranderen. Die campagne was iets geweldigs! Een volk dat in donkerheid wandelt ziet een groot licht (Jes 9). Levens werden veranderd. Er was verbazing, ontsteltenis, maar ook vreugde en dankbaarheid, en mensen loofden God. Er ging een schokgolf door de bevolking. De een was verrukt, de ander voelde zich bedreigd. Het maakte veel los. En het was waar Jesaja over gesproken had.

Er waren ook wat praktische instructies. Neem geen geld en geen eten mee. Ook geen knapzak of bedelnap. Nee, je gaat gewoon naar een dorp, stelt je voor, vertelt je verhaal, en dan zie je wel hoe mensen daarop reageren. Als ze positief reageren is er ook wel iemand die jullie thuis uitnodigt en jullie gastvrijheid verleent. Dat is ook precies de bedoeling. Zo kom je dicht bij de mensen. Zo kom je bij de mensen thuis. Zo kun je heel persoonlijk vertellen over alles wat je met mij hebt beleefd. Zo kun je de boodschap heel dicht bij de mensen brengen. Daar gaat het nu juist om. Als je daar aankomt als apostel met een dikke SUV, je eigen koelkast vol eten, een koffer vol schone kleren, een iPad vol grondig voorbereide toespraken, formulieren die ingevuld moeten worden – Nee, dan creëert dat teveel afstand. Zo win je geen vertrouwen. Laat de mensen dicht bij je komen. Laat ze zien wat het evangelie met jou gedaan heeft. Vertel wat jij van Jezus geleerd hebt. Doe de dingen die je mij hebt zien doen. Dan zal de response niet uitblijven.

Ja, en soms is de response negatief. In deze campagne heeft het geen zin om te blijven aandringen of een conflict aan te gaan. Dan ga je gewoon verder. Je maakt je los van die mensen en dat dorp. Dat gebaar van het afschudden van het stof van de voeten – het was wat joodse mensen deden als ze vanuit het buitenland in hun eigen land aankwamen. Op de grens schudde je het stof van je voeten. Je gaat weer het gebied binnen waar alles kosher is. Je laat alle onreinheid achter je. Zoiets.

Het gebeurt bij de mensen thuis. Het is een patroon dat we in het hele Nieuwe Testament terugzien. Jezus komt bij Petrus thuis en geneest zijn schoonmoeder. Jezus komt bij Zacheus thuis en die geeft het grootste deel van zijn bezit aan de armen. De discipelen zijn bij elkaar in een huis in Jeruzalem, de deuren op slot. Dan komt de opgestane Heer hen opzoeken. Na Pinksteren zien we dat de eerste volgelingen van Jezus eensgezind samenkomen in de tempel, het brood breken bij elkaar thuis en (samen) eten in een geest van eenvoud en vol vreugde (Hand 2:46). Zo kan ik nog wel een poosje doorgaan. Voorbeelden te over.

Het christelijk geloof is zo'n ontzaglijk sociaal geloof. Daarom hebben we het in de kerk ook zo moeilijk gehad met alle beperkingen van de lockdown. Gelukkig zijn die nu grotendeels voorbij. Gelukkig zijn er nu vaccins en zijn die ook geprikt. Zo kunnen we, voorzichtig, weer wat meer contacten aangaan. Na alle verliezen die we geleden hebben, komt er weer meer vrijheid.

Als wij Jezus leren kennen en antwoord geven op zijn uitnodiging om hem te volgen, dan zullen we veel van Hem mogen leren. Dan zullen we samen willen nadenken over het onderwijs van Jezus, over de implicaties daarvan voor onze leefstijl, onze doelen, onze

voorkeuren en voorliefdes, het inzetten van onze talenten. Als we dat doen zal de Heer ons vroeg of laat ook uitzenden. Hij zal ons willen leren hoe we de boodschap en de kracht van God kunnen delen met anderen. Dat kan verbaal zijn of door onze inzet voor de gemeenschap. Het kan zijn door een ander uit te leggen wat je gelooft, of door mee te werken met de voedselbank, door het werk dat we doen, door te strijden tegen onrecht of door hulp te bieden aan een vluchteling. Maar de principes die we hier leren zijn 1) dat we het met anderen moeten doen, samen; 2) dat we benaderbaar moeten zijn omdat het uiteindelijk steeds weer gaat om de ontmoeting met anderen; 3) dat we met eenvoud en nederigheid het verst komen als we het koninkrijk van God dichterbij willen brengen. En er is die kracht. Als we op weg gaan, zullen we zien dat God dingen in ons leven mogelijk maakt die we niet hadden kunnen verzinnen. Soms nauwelijks zichtbaar, soms spectaculair.

Maar het is bij Jezus niet alleen maar actie. De discipelen werden in hoofdstuk 3 geroepen om bij Hem te zijn – om hem te vergezellen (3:14). En daar eindigt het ook mee. Na hun campagne komen ze terug en Jezus neemt ze apart. 'Ga nu mee naar een eenzame plaats om met elkaar te zijn en een tijdje uit te rusten' (6:31).

Uitgezonden worden door Jezus heeft zijn oorsprong in onze relatie met hem. Als bevrijde mensen mogen we ook anderen bevrijden. Als geliefde mensen mogen we ook anderen liefhebben. Ook als we ons soms geweldig inspannen voor het werk in Gods koninkrijk en het ons veel kost – aan geld, energie, loslaten van dingen die ons belangrijk leken – ook dan komen we uiteindelijk terug bij onze Heer en vinden we begrip, worden we gekend en gewaardeerd; zo vinden we vrede en vervulling.

Johan Velema – jpvelema@yahoo.com – www.theologica.nl